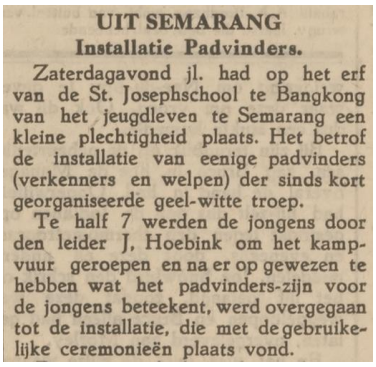
Johannes Hoebink

Vrijheid in herdenken

Johannes Willem Friedrich Hoebink is geboren op 26 juli 1914 in Malang. Hij was de zoon van Johannes Lambertus WIllebrordus Antonius Hoebink en Sophia Hendrika.

Johannes is getrouwd op 2 maart 1937 in Semarang met Rose Georgine Coolen. Hij was ambtenaar van het provinciaal secretariaat in Semarang

In 1935 was hij leider bij de katholieke Scoutinggroep Geel Wit in Semarang. Ze kwamen samen op het erf van de Sint Jorisschool in Bangkong, Semarang. Pastoor van der Steegt M.S.F. was de groepsgeestelijke van de groep.

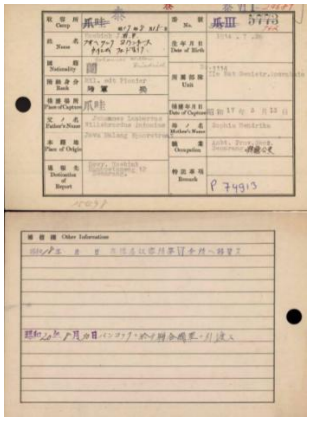

UIT SEMARANG

Installatie Padvinders.

Zaterdagavond jl. had op het erf van de St. Josephschool te Bangkong van het jeugdleven te Semarang een kleine plechtigheid plaats. Het betrof de installatie van eenige padvinders (verkenners en welpen) der sinds kort georganiseerde geel-witte troep.

Te half 7 werden de jongens door den leider J. Hoebink om het kampvuur geroepen en na er op gewezen te hebben wat het padvinders-zijn voor de jongens beteekent, werd overgegaan tot de installatie, die met de gebruikelijke ceremonieën plaats vond.

Tijdens de mobilisatie was hij militie soldaat bij de IIe Bataljon Genietroepen in Soerabaja. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten ‘Speedo-tijd’ door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders.15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale

punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij werd op 3 augustus 1945 bevrijd. Zijn broer Theodorus Johannes Edward is op 5 september 1945 in Pakan Baroe op Sumatra aan dysenterie overleden.

In 1947 is hij districtsleider van district Semarang bij de Nederlands Indische Padvindersbond.

Meer informatie

Johannes Willem Frederik Hoebink (1914-) » Indische genealogie » Genealogie Online
De koerier » 13 sep 1935 - Art. 37 | Delpher
Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief
Birma-Siam-spoorweg (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Birma-Siam-spoorweg (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Namen Bangkok, letter H.htm
Theodorus Johannes Edward Hoebink | Oorlogsgravenstichting
Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia
De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek
Birma-Siam Spoorweg - SHBSS
Het Indisch Leidersblad 1947 (3-4)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.